

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Α΄ ΗΧΟΣ

Στιχηρὰ Δεσποτικὰ προσόμοια

‘Ηχος α’

Πανεύφημοι Μάρτυρες ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἔστιν.

Ξύλου βρώσει τέθνηκα ποτέ, συμβουλίᾳ ὄφεως, συνεπαρθεὶς καὶ ἐξόριστος, τῆς θείας δόξης σου, γεγονὼς ὁ τάλας· διὸ τεθανάτωμαι, ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας ὁ δεῖλαιος· λοιπὸν Φιλάνθρωπε, σὺ ως μόνος εὐδιάλλακτος, Παραδείσου, οἰκήτορα ποίησον.

Στίχ. β'. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πάντα καταλείψασα ψυχή, ἐννοοῦ τὴν ὕραν σου, τὴν τελευταίαν καὶ πρόσεχε, σαυτῇ, πρὸς ἔξοδον, ἔτοιμαζομένη, ὅπως μὴ αἰφνίδιος, ἐλθών σε καταλάβῃ ὁ θάνατος, εὐρὼν ἀνέτοιμον· τῷ Κυρίῳ οὖν ἀείποτε, γρηγοροῦσα, προσεύχου καὶ δάκρυε.

Στίχ. γ'. Απὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα παθῶν, τῶν παρενοχλούντων με, καὶ τὰς ἀτάκτους κινήσεις μου, Θεὲ προάναρχε, θείᾳ ἔξουσίᾳ, πράϋνον ώς εὔσπλαγχνος, παρέχων μοι πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, ώς εὐδιάλλακτος, ώς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος, διὰ πλοῦτον, τῆς σῆς ἀγαθότητος.

‘Ἐτερα τῆς Θεοτόκου, ὅμοια

Στίχ. δ'. Ὄτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἀγία Θεόνυμφε ἀγνόν, σεμνόν με καὶ σώφρονα, πρῶτον ἡσύχιον κόσμιον, εὐθὺν καὶ ὄσιον, ἀληθῆ ἀνδρεῖον, φρόνιμον μακρόθυμον, χρηστὸν ἐπιεικῆ τε καὶ μέτριον, ἀμεμπτον ἀμωμον, ἀνεπίληπτόν τε ποίησον, καὶ πρὸς τούτοις Παραδείσου μέτοχον.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὑπέκκαυμα γέγονα αἰσχρᾶς, ἀσωτίας Ἀχραντε, ἐφευρετὴς παραπτώσεων, παθῶν διδάσκαλος, ὁδηγὸς λαγνείας, ἀσελγείας πρόξενος, δεινῆς ἀκολασίας συνήγορος· καὶ ἔτι τούτων γάρ, ταῖς ἐννοίαις ἐνηδύνομαι, ἀλλὰ πάσης ἀπωλείας ρῦσαί με.

Στίχ. ζ'. Ὄτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δεινῶς με χειμάζουσι δεινοῖ, ἀμαρτίας χείμαρροι, ὡδίνες ἥδου κυκλοῦσί με, παγὶς θανάτου δέ, ψυχικοῦ προφθάνει, ἐλεῆμον Δέσποινα, βοῶ σοι μετ' ὁδύνης καρδίας μου. Σπεῦσον ἔξαρπασον, ἐκ θανάτου ἀπογνώσεως, καὶ ἔξ ἥδου, νῦν τῆς ἀπωλείας ρῦσαί με.

‘Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἔξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. Αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος. Αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἡνέῳξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἔξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γάρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἔχθρούς, ώς παντοδύναμος.

‘Απόστιχα Μαρτυρικὰ

‘Η ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία Ἅγιοι, τῶν δαιμόνων κατέπτηξε τὴν δύναμιν, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἡλευθέρωσε· διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, ἐκράζετε. Γενέσθω, Κύριε, ἡ θυσία τῶν

ψυχῶν ἡμῶν, εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου, ὅτι σὲ ποθήσαντες, κατεφρονήσαμεν τῆς προσκαίρου ζωῆς φιλάνθρωπε.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεός.

὾ Τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας Ἀγιοι! ὅτι αἴματα ἐδώκατε, καὶ οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε, καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε, ὅντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! Φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως, Τριάδα ὄμοούσιον.

Αὐτόμελον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς, οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο, ὑμῖν ἡνοίγησαν, Παραδείσου πύλαι, καὶ ἐντὸς γενόμενοι, τοῦ ἔντελος τῆς ζωῆς ἀπολαύετε, Χριστῷ πρεσβεύοντες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ποία τοῦ βίου τρυφὴ διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία δόξα ἔστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα ὄνειρων ἀπατηλότερα, μία ρόπη, καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται. Άλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστὲ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὥραιοτητος, οὓς ἔξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαίροις παρ' ἡμῶν ἀγία Θεοτόκε Παρθένε, τὸ σεπτὸν κειμήλιονάπάσης τῆς οἰκουμένης, ἡ λαμπὰς ἡ ἀσβεστος, τὸ χωρίον τοῦ ἀχωρήτου, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος. Χαίροις ἔξ ίζ Αμνὸς ἐτέχθη, ὁ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Μαρτυρικὰ Ἡχος α' Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὦς καλοὶ στρατιῶται ὁμοφρόνως πιστεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων μὴ πτooύμενοι Ἀγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν, καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, ἔξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐλάβετε. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν, πᾶσιν ιάματα.

Μαρτυρικὸν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὰς ἀληγδόνας τῶν Ἅγιων, ἀς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδύνας, ἵασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Τοὺς μάρτυρας Χριστοῦ, ἰκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτοῦνται, καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως, οὗτοι βρύουσι, τῶν ιαμάτων τὴν χάριν, οὗτοι φάλαγγας, ἀποσιβοῦσι δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς πίστεως.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δανίδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ὑμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Καθίσματα

Μαρτυρικὸν

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι ἀθλοφόροι, περιβέβληνται σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ, ἔξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο· αὐτῶν ταῖς ίκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἐτερα Νεκρώσιμα

Τὸ τοῦ θανάτου κράτος, Χριστὲ κατήργησας, καὶ ἀφθαρσίαν τοῖς ἐπὶ γῆς ἐπήγασας, καὶ οἱ εἰς σὲ

πιστεύοντες οὐ θνήσκουσιν, ἀλλὰ ζῶσιν ἐν σοί. Ἀνάπαυσον οὖν Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, καὶ κατάταξον αὐτοὺς μετὰ τῶν Ἅγιών σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, χαριζόμενος αὐτοῖς τὰ ἔλέη σου.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν χορῷ τῶν δικαίων, ἀνάπαυσον Σωτήρ, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας· εἰς σὲ γὰρ φιλάνθρωπε, τὰς ἐλπίδας ἀνέθεντο. Δέξαι δέησιν, ὑπὲρ πατέρων καὶ τέκνων, καὶ δικαίωσον, ὃν ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην, ὡς ὃν πολυέλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θαῦμα θαυμάτων, Κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ κτίσις ἀγάλλεται· συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὄρᾶν οὐ δεδύνηνται, αὐτὸν Θεοτόκε ἵκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν εἰς Προφήτας καὶ Μάρτυρας, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τῇ θ' Ὡδῇ. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α' Ἡχος α' Ό Ειρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύῃ δεδόξασται· αὕτη γὰρ ἀθάνατε, ώς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χερσὶν ὠμοιώθης Προφητῶν, ὁ τῇ χειρὶ σου συνέχων τὰ πέρατα, τούτων παρακλήσεσι, τὸ τῶν ἐμῶν ἀμαρτιῶν χειρόγραφον, Λόγε διαρρήξας, ἐχθροῦ χειρῶν με ἔξαρπασον.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θείων ἐπιλάμψεων τὸν νοῦν, προφητικῶς δεκτικὸν ἐργασάμενοι, φῶς ἐχρηματίσατε, τὴν νοητὴν ἀνατολὴν κηρύττοντες, ἔνδοξοι Προφῆται, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἀγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἴμασιν ὑμῶν ἀθλητικοῖς, πολυθείας ξηράναντες πέλαγος, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τοὺς ποταμοὺς ξηράνατε μακάριοι, θείαις ἐπομβρίαις, τῶν ιερῶν προσευχῶν ὑμῶν.

Στίχ. Ἀγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέφος ἀθλητῶν φωτοειδές, τὸν ἐκ Παρθένου νεφέλης ἐκλάμψαντα, Ἡλιον δυσώπησον, τὰ σκοτεινὰ νέφη, τῶν καρδιῶν ἡμῶν ἐναποδιῶξαι, καὶ τῆς γεέννης λυτρώσασθαι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γνώμῃ ὀλισθαίνοντα ἀεί, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς ἐξελκόμενον, καὶ δελεαζόμενον, φρενοβλαβῶς δέ, τοῖς ἐχθροῖς εὐχείρωτον, ὅλον γεγονότα, μὴ ὑπερίδης με Δέσποινα.

Κανὼν Νεκρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Πιστῶς θανοῦσιν πρῶτον ὅμινον προσφέρω.

Ειρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Πύλας τοῦ θανάτου καὶ μοχλούς, τῷ σῷ θανάτῳ συντρίψας, ἀθάνατε, πύλας ἀναπέτασον, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀθανασίας Δέσποτα, τοῖς κεκοιμημένοις, πρεσβείαις τῶν ἀθλοφόρων σου.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἴνα τῆς ἐνθέου σου ζωῆς, ἀξιωθῶμεν κατῆλθες πρὸς θάνατον, τούτου προνομεύσας δέ, τοὺς

θησαυρούς, ἡμᾶς ἐκεῖθεν εῖλκυσας, νῦν δὲ ζωιδότα, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Σύ μου τὸ φθαρτόν τε καὶ θνητόν, ἀναλαβὼν ἀφθαρσίαν ἐνέδυσας, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον, διαγωγὴν καὶ μακαρίαν ὑψώσας, ἔνθα ως οἰκτίρμων, οὓς προσελάβου ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν κυοφορήσασαν πιστοί, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ὑμνήσωμεν· αὕτη γὰρ ἡ Πάναγνος, ὁδὸς ζωῆς τοῖς τεθνεῶσι γέγονεν, ἦν ως θεοδόχον καὶ Θεοτόκον δοξάζομεν.

Ωδὴ γ' Ο Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ο μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόν με εὖς ὑψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἄγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀχράντου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δοχεῖα τοῦ Πνεύματος σοφοί, Προφῆται χρηματίσαντες, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Λόγου κατάβασιν, φαεινοτάτως διετρανώσατε· διὸ δυσωπήσατε, φωτισμὸν καὶ ἔλεος, δωρηθῆναι τοῖς πίστει τιμῶσιν ὑμᾶς.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλαξὶ καρδιῶν ὑμῶν σοφοί, τὸν νόμον τὸν σωτήριον, ἐγγεγραμμένον πίστει ἐσχήκατε· διὸ τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας με, χαλεπῶς τροπούμενον, θείαις παρακλήσεσι, θεηγόροι Προφῆται λυτρώσασθε.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φρύαγμα τυράννων δυσσεβές, γενναίως συνετρίψατε, πρὸς τὸν Θεὸν ὑψούμενοι μάρτυρες· διὸ κραυγάζω, κατεπαιρόμενον, καὶ σοβαρευόμενον, κατ' ἐμοῦ τὸν δράκοντα, ταῖς ὑμῶν ἰκεσίαις συντρίψατε.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θείων παθημάτων κοινωνοί, μελλούσης βασιλείας τε, ἀδιαδόχου μάρτυρες ἔνδοξοι, παθῶν σαρκός με ἀπολυτρώσασθε, καὶ γεέννης ὥστασθε, καὶ μελλούσης κρίσεως, ταῖς ὑμῶν πρὸς τὸν Κτίστην δεήσεσιν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σκηνὴ πλατυτέρα οὐρανῶν, λαόν σου συνερχόμενον, ἐν τῇ σκηνῇ σόν ταύτῃ ὑμνήσαι σε, σκηνῶν ἀύλων μέτοχον ποίησον, τῇ θερμῇ δεήσει σου, τῇ πρὸς Χριστὸν ὃν ἔτεκες, τὸν Δεσπότην ἀπάντων καὶ Κύριον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

Εἱρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ως μόνος ὑπάρχων ἀγαθός, καὶ μόνος πολυέλεος, τοὺς εὐσεβῶς πρὸς σὲ ἐκδημήσαντας, ἐν οὐρανίαις σκηναῖς ἀνάπαυσον, ἔνθα ἡ ἀνέκφραστος, χαρὰ καὶ ἀπόλαυσις, ἔνθα νέφος Μαρτύρων εὐφραίνεται.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Σὺ μόνος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Σωτήρ μου ἀναμάρτητος, ὁ ἀμαρτίας αἴρων ως εὔσπλαγχνος, τοῦ κόσμου τούτου τῶν μεταστάντων πιστῶς, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, ἐν αὐλαῖς Αγίων σου, ἐν τρυφῇ Παραδείσου

φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Θανάτου τὸ κράτος καθελών, ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον, πᾶσι πιστοῖς ἐπήγασας, Δέσποτα, ἐν ταύτῃ τούτους τοὺς ἐκδημήσαντας, εὐσεβῶς κατάταξον, παρορῶν τὰ πταισμάτα, συγχωρῶν ἀμαρτίας Ἀθάνατε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως συνέλαβες ἄγνη, τὸν Λόγον τὸν ἀίδιον, σωματικῶς ἡμῖν ὄμιλήσαντα, τὸν τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν λύσαντα, καὶ ζωὴν πηγάσαντα, καὶ θνητοῖς ἀνάστασιν, τῇ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ παρέχοντα.

·Ωδὴ δ' Ο Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

὾ρος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκιον, προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακούμ, κατανοήσας ὄφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἰσραὴλ προανεφόνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπάδες ἐν Πνεύματι, ζωῆς λόγον φαίνουσαι, καὶ τὰ πληρώματα τῆς γῆς, φωταγωγοῦσαι μυστικῶς, Προφῆται ὥραθητε· διὸ βιῷ· Εὐχαῖς ἡμῶν συντηρήσατε, τὴν τῆς ψυχῆς μου λαμπάδα ἀκοίμητον.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὦς πλήρεις ναμάτων, ζωηρρύτων τοῦ Πνεύματος, ἀναφανέντες ποταμοί, καὶ καταρδεύοντες τὴν γῆν, Προφῆται θεσπέσιοι, τὴν τῷ αὐχμῷ κατατακεῖσαν καρδίαν μου, καταδροσίσατε ταύτην πανεύφημοι.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἱμάτων πανεύφημοι, ράνισι τοὺς ἄνθρακας, ἐναποσβέσαντες σοφοί, τῆς ἀθείας ἀθληταί, τοῖς πεπυρωμένοις με, τοῦ πονηροῦ καταφλεγόμενον βέλεσι, καταδροσίσατε δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτύρων Χριστέ μου, τὰς λιτὰς προσδεξαμενος, ἐναθλησάντων ὑπὲρ σοῦ, καὶ νικησάντων τὸν ἔχθρόν, ἔχθρῶν ὀρωμένων με, ὡς ἀγαθός, καὶ ἀοράτων ἐξάρπασον, ἐπιζητούντων ἀεὶ θανατῶσαι με.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ναὸν σε τῆς δόξης, ἐπιστάμενοι Ἀχραντε, ἐν τῷ ναῷ σου τῷ σεπτῷ, συναθροιζόμενοι πιστῶς, τὴν σὴν ἔξαιτούμεθα, θεοπρεπῶς ἀγνὴ Παρθένε βοήθειαν, καὶ τῇ σεπτῇ σου πρεσβείᾳ σφέζόμεθα.

Κανὼν εἰς κοιμηθέντας

Εἱρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπτανσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Νεκρώσας τὸν ἄδην, ἀητήτῳ δυνάμει σου, ὁ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, μόνος ἐλεύθερος Χριστέ, ψυχὰς ἐλευθέρωσον, τῶν εὐσεβῶν τῆς ἐν αὐτῷ κατακρίσεως, ταῖς τῶν ἀγίων μαρτύρων δεήσεσιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ο πάντων ὑπάρχων, ὡς Δεσπότης ἀντάξιος, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ τῆς σῆς σφαγῆς, λύτρον ἐδέξω καὶ τιμήν· διό σου δεόμεθα, τῶν οἰκτιρμῶν τοὺς μετασταντας ἀνάπτανσον, τὴν τῶν πταισμάτων παρέχων συγχώρησιν.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ὑπέστης Σωτήρ μου, τὴν ἐν τάφῳ κατάθεσιν, καὶ τοὺς ἐν τάφοις κατοικεῖν, κατακριθέντας γηγενεῖς, νεκροὺς ἔξανέστησας, νῦν δὲ ζωῆς τῆς ἀϊδίου, ἀξίωσον τούς μεταστάντας, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σέσωσται τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων τῷ τόκῳ σου· σὺ γὰρ ἐκύησας ἡμῖν, τὴν ἐνυπόστατον ζωήν, θανάτου καθαιρεσιν καὶ πρὸς ζωὴν ἐργαζομένην ἐπάνοδον, Θεογεννῆτορ πανάμωμε Δέσποινα.

·Ωδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ο φωτίσας τῇ ἐλλάμψει, τῆς σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φώτισον φωτί, τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὄρθιοδόξως ὑμνούντων σε.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τοῦ Νόμου τῇ σκιᾷ, εὐσεβῶς διαπρέψαντες, καὶ τὸ φέγγος τῆς ἐνθέου, μηνύσαντες χάριτος, τῆς σκιᾶς με ῥύσασθε, θανατηφόρου ἀμαρτίας, Θεοῦ Προφῆται πανένδοξοι.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπορθίσας πρὸς Θεόν, ἐκ νυκτὸς θεαυγέστατε, Ἡσαΐα, ἐφωτίσθης, καὶ φῶς ἐχρημάτισας· διὸ ἱκετεύω σε, τὴν σκοτισθεῖσάν μου καρδίαν, σαῖς προσευχαῖς φωταγώγησον.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τεινόμενοι καὶ τὸ σῶμα, ποιναῖς συντριβόμενοι, πανεύφημοι ἀθλοφόροι, Θεὸν ἐδοξάσατε, τοῖς οἰκείοις μέλεστιν, δὸν ἱκετεύσατε τυχεῖν με, δόξης ἐνθέου μακάριοι.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συλλαβεῖν με ἐν γαστρί, διανοίας τὸν φόβον σου, καὶ κυῆσαι σωτηρίας σου, πνεῦμα ἀξίωσον, διὰ τῶν Μαρτύρων σου, τῶν ὀλικῶς σε ποθησάντων, Λόγε Θεοῦ ὑπεράγαθε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μητέρα σε τοῦ τὰ πάντα, βουλήσει ποιήσαντος, γινώσκοντες τῷ ναῷ σου, τῷ θείῳ προστρέχομεν, ἐν αὐτῷ αἰτούμενοι, τῇ μεσιτείᾳ σου Παρθένε, λύσιν σφαλμάτων κομίσασθαι.

Κανὼν εἰς κοιμηθέντας Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ίώμενος τὸν ιὸν τοῦ θανάτου, τὸν θάνατον κατεδέξω, καὶ θανάτου τὸ κέντρον ἡμαύρωσας, ἀλλ' αὐτὸς ἀνάπαυσον, οὓς προσελάβου ζωοδότα, ταῖς τῶν Μαρτύρων δεήσεσιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς, τοὺς ἀνθρώπους ἀπήλαξας, τὰ πνεύματα τῶν πιστῶς, μεταστάντων κατάταξον, ἐν σκηναῖς Άγίων σου· ὅθεν ἀπέδρα πᾶσα λύπη, καὶ εὐφροσύνη πεφύτευται.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Παράδεισον τῷ σὺν σοί, κρεμασθέντι ως ἥνοιξας, νῦν προσδέχου τὰς ψυχάς, τῶν πρὸς σὲ διὰ πίστεως,

μεταστάντων Δέσποτα, διδοὺς αὐτοῖς ἐν Ἐκκλησίᾳ, τῶν πρωτοτόκων αὐλίζεσθαι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τυνομένη τοὺς ἐν σοί, τῆς ἑλπίδος τὴν ἄγκυραν, κατέχοντας, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος, εὐμενῶς ὁδήγησον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ, εὐλογημένη Πανάμωμε.

·Ωδὴ σ' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσοις, οὐκ ἔστιν ὁ ῥύμενος, ἔλογίσθημεν ώς πρόβατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἴσχὺς τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πελάγει με τοῦ βίου κινδυνεύοντα, καὶ κήτει προσριπτούμενον ἀμαρτίας, ἀναμάρτητε Χριστέ, ώς τὸν Ἰωνᾶν ἐκ φθορᾶς ἐξάρπασον, καὶ πρὸς ζωῆς γαληνοτάτους, λιμένας ἵθυνον.

Στίχ. Ἀγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χορὸς προφητικὸς καθικετεύει σε, οἱ Νόμῳ διαλάμψαντες, τὸν πρὸ Νόμου θεραπεύσαντες Χριστόν, σὲ τὸν ἐν αὐτοῖς ἀναπαυόμενον, ἀμαρτιῶν πᾶσι παράσχου, λύσιν ώς εὔσπλαγχνος.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἀγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κυκλούμενοι ποιναῖς καὶ μαστιγώσεσι, Χριστὸν οὐκ ἐξηρνήσασθε, παμμακάριστοι· διό με τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ἐπαγωγαῖς περικυκλούμενον, ταὶς πρὸς Θεὸν ὑμῶν πρεσβείαις, ἀπολυτρώσασθε.

Στίχ. Ἀγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ἄθλων καλλοναῖς ὡραῖόμενοι, τῇ πάντων ὡραιότητι, πλησιάζετε ὄπλιται τοῦ Χριστοῦ· ὅθεν δυσωπῶ τῆς διανοίας μου, τὸ ἀκαλλεὶς καθωραΐσαι, θείαις δεήσεσιν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μαρία καθαρὸν τοῦ Λόγου σκήνωμα, παθῶν ἐναποκάθαρον, τὴν καρδίαν μου καὶ σκεῦος καθαρόν, Πνεύματος τοῦ θείου ἀποτέλεσον, ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, σὲ τὴν Πανύμνητον.

Κανὼν εἰς κοιμηθέντας

Εἱρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπτανσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ως εὕπλαγχνος τοῖς μεταστᾶσι δώρησαι, πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, τὴν αἰώνιον ἀπόλαυσιν διδούς, ἔνθα καταλάμπει τοῦ προσώπου σου, ὁ φωτισμός, καὶ κατανγάζει, τοὺς ἀθλοφόρους σου.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Τῷ αἴματι τῷ ἐκ πλευρᾶς σου ῥεύσαντι, τὸν κόσμον ἡλευθέρωσας, τοὺς ἐν πίστει μεταστάντας οὖν πρὸς σέ, ῥῦσαι τῇ δυνάμει τῶν παθημάτων σου· σὺ γὰρ τιμήν, τὴν ὑπὲρ πάντων, σεαυτὸν δέδωκας.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάσαντα.

Ο πλάσας με χερσὶν ἀχράντοις πρότερον, καὶ πνεῦμα χαρισάμενος, καὶ πρὸς γῆν καταπεσόντα χαλεπῶς, πάλιν ἀναπλάσας ὡραιότερον, νῦν τὰς ψυχάς, τῶν μεταστάντων, αὐτὸς ἀνάπτανσον.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Νυμφῶνά σου τὸν φωτοφόρον Κύριε, σκηνῶσαι καταξίωσον, τοὺς ἐν πίστει κοιμηθέντας τῇ εἰς σέ,
τούτων παρορῶν τὰ ἀμαρτήματα, ώς ἀγαθός, καὶ ἔλεήμων, καὶ πολυέλεος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὕμνονδι μέν σε, εὐλογημένη Ἀχραντε, δι' ἣς ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶς, τῆς
δικαιοσύνης ἄδυτος Ἡλιος· σὺ γὰρ ἡμῖν τῆς σωτηρίας, πρόξενος γέγονας.

Ωδὴ ζ' Ο Εἱρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Σὲ νοητήν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν οἱ πιστοί· ώς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψούμενος,
ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν Προφητῶν, δυστοπεῖ σε Κύριε, οἱ ἱερώτατος χορός, εὐλογίαις πνευματικαῖς, πάντας ἐπευλόγησον
τοὺς δοξολογοῦντας σε, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζοντας· ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τοῦ πυρός, φύσιν ἐκνικήσαντες, ἐπουρανίῳ δροσισμῷ, θεῖοι Παῖδες ἐκ τοῦ πυρός, τοῦ διαιωνίζοντος,
ἡντασθέ με ψάλλοντα, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζοντα, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτυρικαῖς, νίκαις κλεῖζόμενοι, δόξης ἐτύχετε Θεοῦ, αἰωνίου δόξης ἡμᾶς· ὅθεν ἀξιώσατε, Μάρτυρες
πανένδοξοι, τοὺς εὐσεβῶς ἀναμέλποντας, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τὰς ὄρμάς, τῶν λεόντων παύσαντες, τῇ πρὸς τὸν Κύριον ὄρμῃ, τὸν ὄρμῶντα νῦν κατέμοιν, δράκοντα
πατάξατε Μάρτυρες, καὶ σώσατε εὐσεβοφρόνως βιῶντά με· ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ
ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πρὸς τὸν ἐκ σου, γεννηθέντα Κύριον, γενοῦ μεσίτης Ἀγαθή, τῆς γεέννης καὶ τοῦ πυρός, ὅπως με
λυτρώσηται, καὶ καταξιώσῃ με τῆς βασιλείας κραυγάζοντα· ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ
ὑπερένδοξος.

Κανὼν εἰς κοιμηθέντας Εἱρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Πρεσβείας τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπτανσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Μαρμαρυγαῖς, τῆς ἀχράντου δόξης σου, περιανγάζεσθαι Χριστέ, τοὺς ἐκ ζάλης τῆς κοσμικῆς, πρὸς σὲ
ἐκδημήσαντας, πάντας καταξίωσον, μετὰ Μαρτύρων κραυγάζειν σοι· ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ
ὑπερένδοξος.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Νέος Ἄδαμ, ἀληθῶς γενόμενος, ὁ τοῦ Ἄδαμ δημιουργός, τὴν κατάραν τὴν τοῦ Ἄδαμ, μόνος ἐξηφάνισας·
ὅθεν σου δεόμεθα, τοὺς μεταστάντας ἀνάπτανσον, ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ Παραδείσου Χριστέ, ώς μόνος
ἐϋσπλαγχνος.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ο τὴν ἡμῶν, φυσικὴν ἀσθένειαν, μόνος γινώσκων ὡς Θεός, ἀγαθός τε καὶ συμπαθής, πάντας οὓς μετέστησας, ἐνθα φῶς τὸ ἄδυτον, ἐπισκοπεῖ τοῦ προσώπου σου, τάξον Χριστέ, ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νόμου σκιαί, καὶ τὰ πρὸν αἰνίγματα, τῷ σῷ παρῆλθον τοκετῷ Θεομῆτορ· σὺ γὰρ ἡμῖν τὸ τῆς θείας χάριτος, φέγγος ἔξανέτειλας, δι' οὗ τῆς πρὸν ἐκλυτρούμεθα, ἀρᾶς, Ἀγνή, ἀνυμνοῦντες, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ωδὴ η' Ό Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐν καμίνῳ Παιδες Ἰσραὴλ, ὃς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλθον ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πειρασθέντες καὶ διὰ Χριστόν, ἀδίκως διωχθέντες Προφῆται, ἐκ πειρασμῶν τε καὶ κολάσεων ἡμᾶς, λυτρώσασθε μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ως δοχεῖα θείων δωρεῶν, Προφῆται θεηγόροι πρεσβεύσατε, καταγώγια ἡμᾶς γενέσθαι τοῦ Πνεύματος, τοὺς βιδόντας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Ἅγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεσμευθέντες πᾶσαν τοῦ ἔχθροῦ, ἐλύσατε κακίαν· διό με πεπεδημένον, ἀμαρτήμασι σοφοί, λυτρώσατε Μάρτυρες, μελῳδοῦντα· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτοδότην τέξασα Θεόν, ὀλόφωτε Παρθένε, τὰ ὅμματα τῆς καρδίας μου, καταύγασον φωτί, Θεοῦ ἐπιγνώσεως, εἰς τὸ μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν εἰς κοιμηθέντας Είρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπτανσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Παραστάτας Σῶτερ δεξιούς, τῇ πίστει δικαιώσας, πρεσβείαις τῶν ἀθλοφόρων, οὓς μετέστησας πιστούς, ἀνάδειξον μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Τύπον πάντα τῶν σῶν οἰκετῶν, τῆς σῆς φιλανθρωπίας, τῇ δρόσῳ τῶν κοιμηθέντων, ἀποπλύνας σε ὑμνεῖν, ἀξίωσον ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ό θανάτου ἔχων καὶ ζωῆς, πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν, τοὺς πίστει κεκοιμημένους, σῆς ἐλλάμψεως τυχεῖν, εὐδόκησον κράζοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ύμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτηρίας πρόξενος ἡμῖν, καὶ τῆς εἰς ἀπεράντους αἰῶνας, διαμονῆς τε καὶ λαμπρότητος, Άγνη ἐγένου Πανάμωμε. Σὲ ύμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

·Ωδὴ θ' Ο Εἱρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος, καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἵτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Άγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

"Ινα ἰεροῖς σκηνώμασι, προδηλωθῆ Χριστέ, σοῦ ἡ συγκατάβασις, σκεύη ἐκλεκτὰ τοὺς σοὺς Προφήτας ἀνέδειξας, δι' αὐτῶν προδηλῶν τὰ ἐσόμενα, δι' ὃν σε δυσωποῦμεν, τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν δώρησαι.

Στίχ. Άγιοι Προφῆται τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

"Ωφθης τοῖς Προφήταις Δέσποτα, καθὼς ἐχώρουν βλέπειν σου τὴν λαμπρότητα, τούτων προσευχαῖς, χωρητικοὺς ἡμᾶς ποίησον, τῶν ἐν σοὶ καθαρῶν ἐπιλάμψεων, παθῶν ἐξ ἀμαρτίας, ἀποκαθάρας τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Άγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σῶμα παραδόντες μάστιξι, τὰ τῶν δαιμόνων στίφη κατεμαστίξατε, ἄπληγον τὸν νοῦν, διατηρήσαντες Μάρτυρες· πληγωθεῖσαν διὸ τὴν καρδίαν μου, τῷ βέλει τῆς κακίας, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν ἱάσασθε.

Στίχ. Άγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

"Ηλγει διωκτῶν κακόνοια, τὰς ἐκ πληγῶν ὁδύνας ὑμῖν προσφέρουσα, Μάρτυρες σεπτοί, τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχοι· τῆς ψυχῆς μου διὸ θεραπεύσατε, τὰς χαλεπὰς ὁδύνας, καὶ τῆς καρδίας μου τὰ τραύματα.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φρίττει νοερὰ στρατεύματα, τὸ τοῦ Πατρὸς ὄρῶντα θεῖον ἀπαύγασμα, σοῦ ἐν ταῖς χερσίν, ἀνερμηνεύτως κρατούμενον, καὶ τὸ σὸν κεκτημένον ὄμοιόμα, ἵνα βροτούς θεώσῃ, Παρθενομῆτορ Παναμώμητε.

Κανῶν εἰς κοιμηθέντας Εἱρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπταυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Φεῖσαι ως Θεὸς φιλάνθρωπος, καὶ ἐλεήμων τοῦ ἰδίου σου πλάσματος, καὶ ἀνάπαυσον, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Ἁγίων σου, ἐνθα Μάρτυρες πάντες ἀγάλλονται, τοὺς πίστει μεταστάντας, ἐκ τῶν προσκαίρων Πολυέλες.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

"Ἐχων τοῦ ἐλέους ἄβυσσον, ὑπερνικῶσαν τὰ τῶν δούλων σου πταίσματα, προσδεξάμενος, οὓς ἐξελέξω ἀνάπαυσον, Ἀβραὰμ ἐν τοῖς κόλποις φιλάνθρωπε, καὶ μετὰ τοῦ Λαζάρου, ἐν τῷ φωτί σου

κατασκήνωσον.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Τύπος καὶ Σωτὴρ γενόμενος, τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους διὰ σταυρώσεως, οὓς νῦν ἐξ ἡμῶν, ὡς εὐεργέτης μετέστησας, ἀπολαύσεως θείας ἀξίωσον, καὶ ζωῆς ἀκηράτου, καὶ εὐφροσύνης καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ω τῶν ύπερ νοῦν θαυμάτων σου! σὺ γὰρ Παρθένε μόνη, ύπερ τὸν ἥλιον, πᾶσι δέδωκας, κατανοεῖν τὸ καινότατον, θαῦμα Πάναγνε, τῆς σῆς γεννήσεως, τὸ τῆς ἀκαταλήπτου· διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Στιχηρὰ τῶν Αἵνων, Μαρτυρικὰ
Ὕχος α'

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τοὺς ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἄπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ὡδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς πίστεως, τὴν πηγὴν τήν ἀέναον, ἐξ ἣς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ίάματα. Αὐτῶν ταῖς ίκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Οὗτοι οἱ Στρατιῶται τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, ἀντέστησαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, γενναίως κατεφρόνησαν τῶν βασάνων, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, ἀξίως στεφανωθέντες, αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Υμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμός, οὐ διωγμός, οὐδὲ μάστιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηται, πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως τῶν πόνων ὑμῶν, μισθόν ἐκομίσασθε, οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, ἀπαύστως πρεσβεύσατε ύπερ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ, ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγωνίσασθε, ἀντέστητε βασιλεῦσι, καὶ τυράννους ἐνικήσατε, πῦρ καὶ ξίφος οὐκ ἐπτοήθητε, θηρῶν ἀγρίων κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν, Χριστῷ μετὰ Ἀγγέλων τὴν ὑμνῳδίαν ἀναπέμποντες, τὸν ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε, αἰτήσασθε δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἐργῳ Σωτὴρ μου δεικνύς, ὅτι σὺ εἶ ἡ πάντων ἀνάστασις, λόγῳ Λάζαρον ἐκ νεκρῶν ἐξανέστησας. Τότε μοχλοὶ συνετρίβησαν, πύλαι δὲ ἄδου συνεταράχθησαν, τότε ὑπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων θάνατος ἀπεδείκνυτο, ἀλλ' ὁ εἰς τὸ σῶσαι τὸ πλάσμα σου, καὶ οὐκ εἰς τὸ κρῖναι παραγενόμενος, οὓς ἐξελέξω ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὅτι ἔτεκες τὸν Βασιλέα, τὸν Σωτῆρα καὶ φωστῆρα πάντων τῶν αἰώνων.

Τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἵνων τοῦ Θεοφάνους

Σούς, Χριστέ, δούλους γράψον ἐν ζώντων βίβλῳ.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς [TO AKOYTE](#)

Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς σῆς, γλυκείας μεθέξεως, τοὺς μεταστάντας ἀξίωσον, καὶ κατασκήνωσον, ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἐν μοναῖς Ἅγιών σου, καὶ ἐν ἐπουρανίοις σκηνώμασι, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν τὰ πλημμελήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν συγχώρησιν.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Οὐδεὶς ἀναμάρτητος οὐδείς, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, εἰμὴ σὺ μόνε Άθανατε· διὸ τοὺς δούλους σου, ώς Θεὸς οἰκτίρμων, ἐν φωτὶ κατάταξον, σὺν ταῖς χοροστασίαις Ἅγγέλων σου, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν τὰ ἀνομήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν συγχώρησιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ὑπὲρ τὰ ὄρώμενα τὰ σά, Σῶτερ ἐπαγγέλματα! ἢ ὁφθαλμὸς οὐ τεθέαται, καὶ οὓς οὐκ ἥκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ἀνέβῃ πώποτε, ἀνθρώπου, δυσωποῦμέν σε Δέσποτα, τυχεῖν εὐδόκησον, τοὺς πρὸς σὲ μεταχωρήσαντας, καὶ παράσχου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάσαντα.

Σταυρῷ σου γηθόμενοι Σωτήρ, θαρροῦντες οἱ δοῦλοί σου, πρὸς σὲ μετέστησαν Κύριε, ὃν νῦν ἀντίλυντρον, τῶν αὐτῶν πταισμάτων, ώς δεσπότης δώρησαι, ἐφ οὗ σου τὸ ζωήρυτον ἔχεας, αἷμα καὶ τίμιον, καὶ τῆς δόξης ἀνεσπέρου σου, ἀπολαύειν τούτους καταξίωσον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χριστὸν ἐκδυσώπησον τὸν σόν, τόκον Μητροπάρθενε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, δοῦναι τοῖς δούλοις σου, τοῖς σὲ Θεοτόκον, εὐσεβῶς κηρύξασι, καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσασι, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν ἀγίων καὶ φαιδρότητος, ἀξιῶσαι ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Οἱ Μακαρισμοὶ [TO AKOYTE](#)

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ νίοι Θεοῦ κληθήσονται.

Διὰ βρώσεως ἔξήγαγε, τοῦ Παραδείσου ὁ ἔχθρὸς τὸν Ἀδάμ, διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ληστήν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ. Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἀθλητῶν πληθὺς ἀμέτρητος, Ἀρχιερέων καὶ σοφῶν γυναικῶν, καὶ Προφητῶν πανευκλεῶν, δυσωπεῖ σε Ἰησοῦ ὁ Θεός, δίδου πᾶσιν ἄφεσιν, τῶν πταισμάτων, ώς μόνος φιλάνθρωπος.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ρῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ.

Οἱ τὸν δρόμον διανύσαντες, τὸν ιερώτατον Χριστοῦ Ἀσκηταί, σὺν Ἱεράρχαις ιεροῖς, καὶ Προφήταις ἡξιώθητε, πόλιν τὴν οὐράνιον, σὺν Ἅγγέλοις, οἰκεῖν εὐφραινόμενοι.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἐν φωτὶ Χριστὲ κατάταξον, τῷ ἀνεσπέρῳ, οὓς μετέστησας, τὰ παραπτώματα αὐτῶν παραβλέψας, ώς οἰκτίρμων Θεός, ὅπως σοῦ δοξάζωμεν, Εὐεργέτα, τὸ πλούσιον ἔλεος.

Δόξα...

Σὺν Πατρὶ τῷ προανάρχῳ σου, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι Χριστὲ ὁ Θεός, πάντες δοξάζομεν τὴν σήν,

φιλανθρωπίαν ἀνακράζοντες· Μνήσθητι τῶν δούλων σου, ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς κρίσεως Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ως παλάτιον εὐρύχωρον, καὶ θρόνον δόξης καὶ νεφέλην φωτός, ύμνολογοῦμέν σε Ἀγνή, καὶ δεόμεθα,
διάλυσον νέφη τὰ δεινότατα, καὶ τὰ πάθη, Κόρη, τῶν ψυχῶν ἡμῶν.